

In dankbare herinnering aan

Mientje Preuth-Verhagen

weduwe van

Caspar Preuth

* 23 november 1930 - † 19 oktober 2013

Mijn moeder, schoonmoeder en oma,
Een zorgzame, lieve, hartelijke, bijzondere vrouw. Niets was teveel. Voor haar familie, vrienden of kennissen stond ze altijd klaar. Een goed gesprek, troost of gewoon een luisterend oor; je kon altijd bij haar terecht.
Bijna drie jaar geleden, twee dagen na jullie 60 jarige bruiloft, werd je wereld wreed verstoord. Je lieve man Men, werd uit je leven genomen en je kwam er samen met je zoon Peter, zijn vrouw Kitty, je kleinzoon Kevin en zijn vriendin Teuntje alleen voor te staan. En het hield niet op. Enkele maanden na het overlijden van Men kwam je in jullie huis ten val. Een ziekenhuisopname volgende en de mogelijkheid om zelfstandig te blijven wonen in

jullie vertrouwde huis werd onmogelijk. Verhuizen naar de Kapelhof was dan ook de enige optie.

Geen tijd om je verlies te verwerken en alles wat je in korte tijd was overkomen.

Máár geen moment bleef je bij de pakken neerzitten. Je pakte de draad weer op en was al heel snel, een graag geziene en behulpzame medebewoonster van de Kapelhof. Met de rollator ging je bijna dagelijks met een boodschappenlijst in Kerkrade op pad om voor de medebewoners boodschappen te halen, of even bij dr' Sjaagboom een kopje thee te drink.

Voor jou werd het pas echt moeilijk toen je na een zwaar herseninfarct niet meer naar buiten kon en binnen moest blijven zitten. Maar je bleef positief, je had het vertrouwen dat het ook nu weer goed zou komen. Helaas bleef het hier niet bij en vervloog de hoop om je vrij te bewegen en te gaan en staan waar je graag wilde.

Toch bleef je vechten, vechten tot het laatste moment.
Voor altijd blijven wij aan je denken.
Mientje, mam & oma, vuur hoade va diech.

*Peter, Kitty, Kevin en Teuntje danken U
voor Uw medeleven en belangstelling.*